

дозволить зосередити зусилля контрольних органів на виявленні найбільш гострих проблем розвитку економіки, нецільового та неефективного використання фінансових ресурсів, а також виробити спільні пропозиції в частині удосконалення системи управління ресурсами держави на мікро- та макрорівнях.

Насамперед, необхідно розробити та ухвалити на державному рівні Концепцію побудови цілісної системи державного фінансового контролю та прийняти узгоджене рішення, у який спосіб доцільно ввести в дію базові норми з регулювання державного фінансового контролю: шляхом а) прийняття окремого Закону "Про державний фінансовий контроль"; б) доповнення Бюджетного кодексу України окремим розділом "Система державного фінансового контролю", який має включати статті, що регулюють систему органів державного фінансового контролю, принципи, стандарти, типи, види державного фінансового контролю, а також детально визначати компетенції органів зовнішнього та внутрішнього контролю, порядок взаємодії органів.

Таким чином, на даний час найбільш гострою проблемою є формування цілісної правової бази, яка повинна врегулювати повноваження, відповідальність, методологію та інструменти діяльності суб'єктів зовнішнього та внутрішнього фінансового контролю.

Список використаних джерел:

1. Гуцаленко Л. В. Державний фінансовий контроль: навч. посіб. [для студ. вищ. навч. закл.] / Л. В. Гуцаленко, В. А. Дерій, М. М. Коцупатрій — К.: Центр учбової літератури, 2009. — 424 с. — ISBN 978-966-364-877-4.
2. Сайт новин економіки – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://delo.ua/economyandpoliticsinukraine/v-ukraine-vvodjat-zhestkij-finansovyj-kontrol-i-363772/>.
3. Магута Р. М. Напрямі удосконалення державного фінансового контролю в Україні – [Електронний ресурс] - Режим доступу до ресурсу: http://www.economy.in.ua/pdf/11_2012/27.pdf
4. Лук'яненко, І., Віт, Д. (2017). Системний аналіз формування державної політики в умовах макроекономічної дестабілізації.

Дацків А. Т.

Студент 2 р.н., НаУКМА

ВПЛИВ КРИПТОВАЛЮТ НА ФІНАНСОВУ СИСТЕМУ

Фінансова система кожної країни має свої відмінності, характерні риси розвитку та вдалі чи невдалі стратегії, проте всі існуючі фінансові системи об'єднує існуюча форма винагороди за роботу яку кожна людина вкладає у суспільство – фіатні гроші двох видів – паперові та електронні банківські зобов'язання. Проте, як показує історія, розвиток торкається абсолютно всього, зокрема і форми грошей, а отже і інституцій які створені для операцій із грошима. Найбільш ймовірною наступною сходинкою розвитку грошей є криптовалюти, які своєю зручністю та захищеністю значно кращі за теперішню форму грошей проте без прийняття спільногою та інституціями грошами поки що не є. Проте не якщо, а коли криптовалюти займуть своє місце наступної сходинки розвитку грошей, якими вони мають бути і як це вплине на сучасну фінансову систему?

Вплив на державну (фіатну) валюту. Чи може криптовалюта замінити сучасні фіатні гроші? Давайте розберемось. Криптовалюти є надзвичайно зручним засобом розрахунку, покривають велику кількість необхідних послуг (таких як повсякденні валютні розрахунки, інвестуванню, ф'ючерсні контракти та інше), захищені від інфляції (оскільки випуск кількості токенів криптовалюти має початково закладене обмеження), а також надзвичайно захищені через свою систему blockchain [3, с.6-9].

Наразі криптовалюти мають всі функції грошей проте грошима не являються, що є тимчасовим ефектом. Проте чому досі криптовалюти не замінили сучасні фіатні державні валюти? Вся справа в тому що курс державної валюти контролюється державою, а курс зовнішньої криптовалюти залежить лише від зовнішніх економічних факторів і здебільшого курс є високоволотильним (що спричиняло б значну нестабільність національної економіки через постійне коливання реальних цін та купівельної спроможності громадян, а прогнозувати підсумки наступного року чи складати бюджет стало б беззмістовно) і часто пов'язаний із самим функціоналом криптовалюти, таким як швидкість розрахунку криптовалютою (бувають як досить повільні за швидкістю розрахунку криптовалюти, так і надзвичайно швидкі, часто на рівні міжнародних платіжних систем Visa чи Master Card), захищеністю самої структури побудови криптовалюти, що часто залежить від просунутості мов програмування якими створені блоки криптовалюти. Проте, висока волотильність криптовалют є тимчасовим явищем, яке з мірою наближення до моменту видобутку всіх можливих токенів криптовалюти буде знижуватись, а стабільність згодом перевершить стабільні фіатні національні валюти, оскільки держава в будь який момент може випустити додаткову кількість грошей, на відміну від обмежених у кількості криптовалют. Також, оскільки в криптоактивів немає інфляції, через обмеженість у випуску, то позитивної дії невеликої інфляції у вигляді стимулювання економіки теж не буде – люди не матимуть стимулу збільшення інвестиції зменшуючи заощадження оскільки курс криптовалюти згодом лише ростиме [5, с. 18-21; 4, с. 735-736].

Альтернативою цій проблемі є нова форма криптовалюти із необмеженою кількістю випуску криптовалюти - оскільки ціннісна вартість всіх товарів і послуг на землі постійно збільшується то курс валют при обмеженій їх кількості буде постійно рости, що теж не є добрим для економіки, оскільки стимулюватиме людей зменшувати інвестиції та збільшувати заощадження, оскільки відбуватиметься процес дефляції валюти (криптовалюти), проте цей випуск не контролюватиметься людьми чи компанією, а буде математично вираховуватись зважаючи на поточний попит на криптовалюту на біржу, а отже і на купівельну спроможність громадян – такий механізм буде захищеним від необґрунтованого випуску нової кількості криптовалюти (а отже і від інфляції), а також забезпечуватиме більшу стабільність курсу – при аналізі який показуватиме економічне зростання та вищу купівельну спроможність на ринок будуть вводиться нові одиниці токенів криптовалюти попередньо добуті майнерами, а у разі результатів аналізу, що показуватимуть кризовий стан та зниження загальної ціннісної пропозиції – частину токенів буде спалено (на прикладі криптовалюти Binance (BNB), біржа володар якої щоквартально викупає певну кількість токенів у користувачів (за рахунок 20% прибутку) та спалює їх, відправляючи на нереальні ID-адреси)[1] чи заморожено на гаманцях самої системи, проте загалом кількість токенів на ринку ростиме, що буде схоже на макроекономічний ефект храповика. В таку криптовалюту також можливим буде закладення природнього рівня інфляції криптовалюти для стимулювання економіки за допомогою того ж математичного механізму випуску токенів на ринок.

Чи має криптовалюта бути державною, значна частина активів якої зберігатиметься саме у держави для контролю за курсом та впливу на ринки? Однозначної відповіді на цю дилему немає, проте децентралізованість валюти забезпечує її незалежність від політики основного володаря активів, яким є держава для фіатних грошей наразі, тому, попри важкість переходу на таку модель взаємовідносин фінансової системи, криптовалютам краще бути децентралізованими [5, с. 19-20].

Вплив на банківську систему. При розвитку криптовалют значної трансформації зазнають банки та системи обміну валютою. Теперішня комісія на переказ валюти складає в середньому 2-3% за операцію у стандартних банках України, що в рази більше відносно 0,1%

(регресуючого при збільшенні величини переказу) біржі Binance[1][2]. Також сама технологія переказу валютних активів наявних банків через системи Visa/Master Card та через внутрішню систему платежів банку яка заключає контракт із великими платіжними системами робить сам процес переказу дорожчим, оскільки наявні декілька посередників та виконавців операції переказу коштів супроти всього одного виконавця та відсутності посередників при переказі коштів через міжбанківські операції. Система криптовалютних бірж де можна придбати чи продати токени криптовалюти стягує комісії в рази менші аніж наявні доступні населенню джерела придбання стандартних фіатних валют. Також система захисту криптовалют blockchain та покращені технології аутентифікації та верифікації робить викрадення активів із гаманця користувача майже неможливим і значно зменшує валютні махінації та поле діяння зловмисників загалом. Тому стандартну банківську систему очікує щонайменше велика перебудова пов'язана із поступовим переходом на використання криптовалют, а можливо і зникнення її частини через потенційне конкурування із криптовалютними системами платежів.

Список використаних джерел:

1. Official site. Investing.com. - Available at: <https://www.investing.com/>
2. Official site. Binance.com. - Available at: <https://www.binance.com/ua/>
3. Маковоз, О.С. Блокчейн як запорука валютної безпеки [Електронний ресурс] / О.С. Маковоз, Т.С. Передерій // Східна Європа: економіка, бізнес та управління, – 2018. – Вип. 1 (12). – С. 359-363.
4. Несен О. В. Проблемні аспекти використання криптовалют в Україні та світі / О. В. Несен, К. А. Цірук // Молодий вчений. – 2018. – № 5.
5. Криптовалюти та їх місце у фінансовій системі. Режим доступу: <https://knuce.edu.ua/file/NjY4NQ==/02d193b6b501a0fd82d6798fc841e70b.PDF>.

Демчишина М. О.
Студентка 2 р.н., НаУКМА

ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ: ОСОБЛИВОСТІ ТА НЕДОЛІКИ

Introduction. У сучасних умовах Україна постала перед об'єктивною необхідністю активізації інвестиційного процесу. Чим масштабніші обсяги та вища ефективність інвестицій, тим швидше відбувається відтворювальний процес, здійснюються позитивні ринкові перетворення. Також недостатнє інвестування веде до втрати конкурентоспроможності національної економіки, занепаду основного капіталу, спаду виробництва та збільшення собівартості продукції, що, в свою чергу, обумовлює загострення проблеми інвестиційних ресурсів, відтак – скорочення інвестиційної активності.

В даний час Україні, як ніколи, потрібні інвестиції для економічного розвитку.

Перебіг, характер, інтенсивність та ефективність управління інвестиційною діяльністю багато в чому залежить від інвестиційного клімату країни [1]. Україну можна важчати інвестиційно привабливою країною для інвестування, опираючись на наявність високо природноресурсного потенціалу, культурну спорідненість з іншими європейськими та північно-американськими країнами, високий рівень освіти населення і належну професійну підготовку, великий споживчий ринок, що наздоганяє ринок високо розвинених держав, низьку вартість робочої сили.

Однак поряд з привабливим інвестиційним кліматом на сьогоднішній день в Україні можна виділити цілу низку проблем, що перешкоджають залученню інвестиційних ресурсів: відсутність сталої стратегії економічного і політичного розвитку, обмеженість державних підприємств, що підлягають приватизації, і в яких зацікавлені потенційні інвестори, незабезпеченість усім суб'єктам економічних відносин, у